

دغدغه‌های جامعه خصوصاً در بعد اجتماعی، جلوتر از مباحثی هستند که روی پرده سینما به نمایش در می‌آید. ما اگر زمانی سینمای پویایی داشتیم به این خاطر بود که موضوعات مطرح شده پیشروتر از مسائل موجود در جامعه بودند. اتفاقی که در چندسال اخیر و با اعمال سخت‌گیری در مرحله پروانه ساخت و پروانه نمایش صورت گرفت.

این کارگردان در خاتمه تأکید می‌کند: جهشی که جامعه در مورد موضوعات مختلف با آن مواجه شد، سبب شد که جامعه با شتاب فراوان رو به جلو حرکت کند و سینما با سرعت فراوان عقب رانده شود و همین مسئله سبب شد که مردم آنچه را که روی پرده سینما می‌بینند در زندگی خودشان احساس نکنند.

وزیر باید خدمتگزار هنرمندان باشد نه کارفرمای آن‌ها

کیوان ساکت هنرمند و آهنگساز نیر درباره مهم‌ترین وظیفه وزیر آتی معتقد است: نخستین و مهم‌ترین موضوعی که باید به آن بپردازم و آن را به مسئولین یادآوری کنم این است که وزیر فرهنگ و ارشاد و همه کارکنان این نهاد، خدمت‌گزاران هنرمندان راستین و دلسوز ایران هستند، نه مدیر و کارفرمای آن‌ها.

این آهنگساز ادامه می‌دهد: در این راستا یکی از مهم‌ترین چیزها شناخت ژرف و بنیادین فرهنگ ایران و گرمی داشتن آن و تلاش برای گسترش آن به گونه‌ای شایسته است. وزیر فرهنگ و ارشاد باید دغدغه فرهنگی داشته باشد. شوربختانه و با هزار افسوس، در گذشته وزیرانی داشتیم که به گوش ندادن موسیقی و نرفتن به کنسرت افتخار می‌کردند.

وی با ارائه پیشنهادی درباره نام این وزارتخانه می‌افزاید: نکته مهم دیگر اینکه بهتر است به جای نام وزارت «فرهنگ و ارشاد» از نام وزارت «فرهنگ و هنر» استفاده شود، به این خاطر که آن‌ها می‌خواهند چه چیزی را ارشاد کنند؟ سکت در خاتمه تأکید می‌کند: به گمان من این نام از بیخ‌وبین برانزنده این وزارتخانه و هنرمندان این کشور نیست در حالی که اگر ما درست به نام وزارت فرهنگ و هنر بنگریم می‌بینیم که وقتی فرهنگ و به دنبال آن هنر گسترش پیدا می‌کند، نیاز به هیچ چیز دیگر در جامعه نیست و خود این ماجرا می‌تواند بیش‌ترین راهنمایی‌کننده و ارشادکننده انسان‌ها، جامعه و مردم به سوی راستی و درستی باشد.

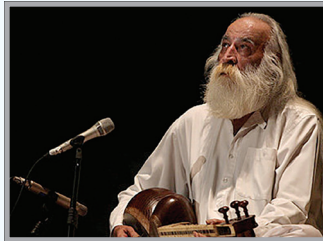
به نظر م اهالی فرهنگ و هنر در یکی دو سال اول صدارت وزیر جدید نباید اتفاق خاصی را مطالبه کنند، چرا که ایشان باید به مسائل مسلط شود و سیاست‌های کلان را به نرم‌افزار تبدیل کرده و با برگزاری نشست‌ها و گفت‌وگوها و تشکیل‌ها، به نواقصی که در حال حاضر در حوزه فرهنگ وجود دارد پی ببرد

ارتباطات توسعه کشور باید در قالب فرهنگ و هنر نگاه شود.

گیل آبادی بر جدا شدن نقش تصدی‌گری و تولی‌گری وزارت فرهنگ و ارشاد تأکید دارد و معتقد است: وزیر جدید باید نسبت به قرار گرفتن این وزارتخانه در جایگاه برنامه ریز و سیاستگذار اقدام کند. وزارتخانه فرهنگ و ارشاد محدود به ساختمان وزارتخانه نیست و فرهنگ مهم‌ترین محمل توسعه کشور است و وزیر باید با عملکرد خود در وزارتخانه، فرهنگ را در صدر مرجعیت نخبگان قرار دهد تا پیشرفت و توسعه رخ دهد. گیل آبادی تأکید می‌کند: وزارت فرهنگ و ارشاد نباید وزارت نظارت و ارزیابی فرهنگی و هنری باشد بلکه باید وزارت تصدی‌گری و تولی‌گری را از هم جدا کند و بر اساس شعار رئیس‌جمهور محترم باید مردم و هنرمندان را با اعتقاد به رسمیت بشناسد. نقش وزارت ارشاد باید سیاست‌گذار و برنامه‌ریز باشد نه مجری و ناظر.

این مدیر هنری در خاتمه می‌گوید: در ۳ سال گذشته یکی از چالش‌ها این بود که وزارت فرهنگ و ارشاد از فرهنگ و هنر مستقل دوری کرد و به سمت فرهنگ و هنری دولتی و بسته حرکت کرد.

باید دلگیری‌ها و دلخوری‌ها از بین برود

محمد رضا لطفی نویسنده و کارگردان نیز با اشاره به نخستین اقدام وزیر فرهنگ و ارشاد جدید می‌گوید: به نظر من آنچه که اهمیت دارد این است که آن‌ها در گام اول باید یک صلح، دوستی و رفاقی با تمام سینماگران از افشار، طیف‌ها و نگرش‌های مختلف ایجاد کنند. به زعم من در حال حاضر از جانب برخی از هنرمندان یک نوع دلگیری و دلخوری ایجاد شده و فضا مقداری بسته شده است، به نظر من اولین کاری که رییس سازمان سینمایی آیند اگر بخواهد که یک سینمای پویا، فعال و خوبی را در چهار سال پیش‌رو داشته باشند باید این رفاقی و همدلی را به جامعه سینماگر بازگردانند.

این هنرمند در ادامه با ارائه پیشنهادی برای بهبود وضعیت موجود می‌گوید: لازم‌ه این مسئله این است که سینمای اجتماعی دوباره رواج پیدا کند. متأسفانه در حال حاضر ما شاهد از بین رفتن سینمای اجتماعی هستیم.

لطفی می‌افزاید: مسئله دیگر این است آن چیزی که اکنون سینما به آن مبتلا شده، عقب ماندن نسبت به جامعه است. دقیق‌تر بخواهم به این نکته اشاره کنم، اکنون موضوعات و

محسن مهرآبادی مدیر انتشارات «فرهنگ گستر» بر این باور است که ابزارها و ادوات زیادی لازم است تا مسیر فرهنگ لایروبی شود، چون محل عبور این مسیر تا اطلاع ثانوی مسدود است. او می‌گوید: به نظر م اهالی فرهنگ و هنر در یکی دو سال اول صدارت وزیر جدید نباید اتفاق خاصی را مطالبه کنند، چرا که ایشان باید به مسائل مسلط شود و سیاست‌های کلان را به نرم‌افزار تبدیل کرده و با برگزاری نشست‌ها و گفت‌وگوها و تشکیل‌ها، به نواقصی که در حال حاضر در حوزه فرهنگ وجود دارد پی ببرد. این مدیر فرهنگی با تأکید بر اینکه نباید مطالبات آنی و شعاری باشد می‌افزاید: این کار هم زمان لازم دارد و نباید انتظار داشته باشیم که در بازه زمانی کوتاهی حاصل شود. به خصوص این که حیطة نشر در شرایط کنونی تقریباً زمین‌گیر است و مرتفع کردن مشکلات آن به زمان زیادی نیاز دارد. حال کتاب، امروز رو به قیله است و کار دیگر از سرم تراپی گذشته و باید کتاب و نشر را به اتفاق عمل برد و آن را برای جراحی آماده ساخت. به بیان دیگر، حوزه نشر نیاز به تزریق خون دارد نه سرم.

او اضافه می‌کند: اقتصاد نشر در سال‌های اخیر با بحران جدی روبه‌رو بوده است، به جرات می‌توانم بگویم امروز ناشران ادای کار کردن را در می‌آورند، حتی متمول‌ترین ناشران هم به این شکل فعالیت دارند. به طوری که اگر خوب دقت کنید می‌بینید که فعالیت ناشران بزرگ و معروف هم مثل گذشته نیست و محدودیت عناوین و تیراژ بینگزر حال آنهاست.

مهرآبادی در خاتمه ابراز امیدواری می‌کند: امیدوارم با روی کار آمدن وزیر جدید، شرایط نشر از وضعیت بحرانی و وخیم به سمت بهبود و رونق تغییر یابد.

هنر تنها گریزگاه توسعه کشور است

شهرام گیل‌آبادی از مدیران و هنرمندان با سابقه تئاتر با اشاره به اولویت‌هایی که باید از سوی وزیر جدید فرهنگ مدنظر قرار گیرد، می‌گوید: مسائلی کلان فرهنگی و هنری ما در آینده نزدیک موضوعات توسعه‌های هستند یعنی علیرغم تصور اینکه فرهنگ و هنر در شرایط حاضر کشور نقش اندکی می‌تواند داشته باشد معتقدم فرهنگ و هنر محمل و تنها گریزگاه توسعه کشور است. فرهنگ و هنر اگر نتواند در ۴ سال آینده توسعه ارتباطات و ارتباطات توسعه ایجاد کند در اقتصاد و حتی در سیاست خارجی هم دچار شکست می‌شویم. چشم‌انداز